

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สี่สิบเก้า

งานเลี้ยงของเบลชัสซาร์และโม่งยามแห่งคำพยากรณ์: การเปิดเผยกฎหมายวันอาทิตย์ การล่มสลายของบาบิโลน และวิกฤตการณ์สุดท้าย

Jeff Pippenger
2023-12-24

งานเลี้ยงของเบลชัสซาร์ระบุ “ชีวโม่ง” ของกฎหมายวันอาทิตย์ แต่เน้นย้ำไปที่การพิพากษาของเขาฝ่ายรีพับลิกัน รูปเคารพทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สาม วางประวัติศาสตร์เดียวกันนั้นไว้ในบริบทของประชากรผู้สืบทอดชื่อของพระเจ้า ซึ่งในเวลานั้นถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ ดาเนียลบทที่หกกล่าวถึงแนวเส้นเดียวกันนั้น แต่กล่าวถึงบทบาทของเขาฝ่ายโปรเตสแตนต์ เบลชัสซาร์เป็นตัวแทนของ “รัฐ” และเขาได้เรียก “เจ้านาย” ของตนหนึ่งพันคนมา!

กษัตริย์เบลชัสซาร์ทรงจัดงานเลี้ยงใหญ่แก่ขุนนางของพระองค์หนึ่งพันคน และทรงดื่มเหล้าพระพิศตรหน้าคนทั้งพันนั้น เมื่อเบลชัสซาร์ทรงลึมรสเหล้าแล้ว ก็มีพระบัญชาให้นำภาชนะทองคำและเงินซึ่งเนบูคัดเนสซาร์พระบิดาของพระองค์ได้รับมาจากพระวิหารซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มนั้นมา เพื่อกษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งมเหสีและนางสนมทั้งหลาย จะได้ดื่มจากภาชนะเหล่านั้น แล้วเขาทั้งหลายก็นำภาชนะทองคำซึ่งรับมาจากพระวิหารแห่งพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มมา และกษัตริย์กับเจ้านายของพระองค์ ทั้งมเหสีและนางสนมทั้งหลายก็ดื่มจากภาชนะเหล่านั้น เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่น และสรรเสริญพระทั้งหลายที่ทำด้วยทองคำ เงิน สำริด เหล็ก ไม้ และหิน ในชีวโม่งนั่นเอง นิ้วมือของมนุษย์ก็ปรากฏออกมา และเขียนลงบนปูนที่ผนังพระราชวังของกษัตริย์ ตรงข้ามคันประทีป และกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นส่วนของมือที่เขียนนั้น ดาเนียล 5:1-5

เลข “สิบ” เป็นสัญลักษณ์แทนพญานาค และเลขหนึ่งร้อยกับหนึ่งพันก็เป็นเพียงการขยายความของสัญลักษณ์เดียวกันนั้น ในบทที่หก คนหนึ่งร้อยยี่สิบคนผลักดันกฎหมายอันหลอกลวง และเลขหนึ่งร้อยยี่สิบเป็นสัญลักษณ์แทนปุโรหิต เมื่อพิจารณาตามหลัก “บรรทัดซ้อนบรรทัด” งานเลี้ยงของเบลชัสซาร์กำลังสาธิตการพิพากษาเหนือรัฐศาสตร์ที่เสื่อมทราม และการพิพากษาเหนือศาสนจักรที่เสื่อมทราม เบลชัสซาร์มีเมมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน แล้วจึงตั้งใจจะลบหลู่ภาชนะศักดิ์สิทธิ์แห่งพระวิหารของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม

“ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และท่านร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว และได้กลายเป็นที่สิงสถิตของพวกปีศาจ’ (วิวรณ์ 18:1, 2) นี่คือการพยากรณ์เดียวกันกับที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองได้ประกาศไว้ บาบิโลนล่มจมแล้ว ‘เพราะว่านางได้กระทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง’ (วิวรณ์ 14:8) เหล้าองุ่นนั้นคืออะไร?—คือหลักคำสอนเท็จของนาง นางได้มอบวันสะบาโตเท็จให้แก่โลกแทนวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ และได้กล่าวคำสาปแช่งเกี่ยวกับที่ซาตานบอกแก่เอวาเป็นครั้งแรกในสวนเอเดน—คือความเป็นอมตะโดยธรรมชาติของจิตวิญญาณ นางได้แพร่กระจายความผิดพลาดอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกันนี้ออกไปอย่างกว้างขวาง ‘สั่งสอนคำบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน’ (มัทธิว 15:9)” Selected Messages, book 2, 118.

เหล่าองุ่นที่เบลซัสซาร์กำลังดื่มอยู่นั้น คือวันสะบาโตเทียมเท็จของสันตะสำนัก เพราะงานเลี้ยงนั้นเป็นภาพแทน “ข้าวโม่ง” เชิงพยากรณ์แห่งกฎหมายวันอาทิตย์ ภาพขณะของสถานนมัสการซึ่งเขานำเข้ามาในห้องจัดเลี้ยงนั้น มิได้เป็นเพียงภาพแทนของการกบฏต่อพระเจ้าเท่านั้น แต่ภาพแกะสลักดีสีหียังเป็นภาพแทนประชากรของพระเจ้าด้วย เพราะสิ่งที่เป็นตัวอักษรย่อแทนสิ่งฝ่ายจิตวิญญาณ และมนุษย์ก็เป็นภาพขณะ.

ถึงกระนั้น รากฐานของพระเจ้าก็ตั้งมั่นคงอยู่ โดยมีตราประทับนี้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ที่เป็นของพระองค์” และ “ให้ทุกคนที่ออกพระนามของพระคริสต์ละทิ้งความอธรรม” แต่ในเรือนใหญ่หลังหนึ่ง มิได้มีแต่ภาพขณะทองคำและเงินเท่านั้น หากยังมีภาพขณะไม้และดินด้วย และบางชิ้นก็เพื่อเกียรติ บางชิ้นก็เพื่อความอภัยศ เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดชำระตนให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ ผู้นั้นก็จะเป็นภาพขณะแห่งเกียรติ ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และเหมาะสมสำหรับการทรงใช้ของเจ้านาย และถูกเตรียมไว้พร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง 2 ทิโมธี 2:19-21

ท่ามกลางการลบล้างประชากรของพระเจ้าผ่านการบังคับให้นมัสการในวันอาทิตย์ ลายพระหัตถ์อันลึกลับได้ประกาศชะตากรรมแห่งความพินาศของเบลซัสซาร์!

ในโมงเดียวกันนั้น นิ้วมือของมือมนุษย์ก็ปรากฏออกมา และเขียนลงบนปูนฉาบผนังแห่งพระราชวังของกษัตริย์ ตรงข้ามคันทันประทีป และกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นส่วนของมือที่เขียนนั้น แล้วพระพักตร์ของกษัตริย์ก็เปลี่ยนไป และพระตำริของพระองค์ก็ทำให้พระองค์ทรงครั่นคร้าม จนชื่อพระโสณิคลายออก และพระชนาทั้งสองกระทบกัน กษัตริย์ทรงร้องเสียงดังให้พวกโหราจารย์ พวกเขาเคลเดีย และพวกหมอดูเข้ามา แล้วกษัตริย์ตรัสและรับสั่งแก่บรรดานักปราชญ์แห่งบาบิโลนว่า ผู้ใดจะอ่านลายเขียนนี้และบอกคำแปลความหมายแก่เราได้ ผู้นั้นจะได้สวมเสื้อสีแดงเข้ม และมีสร้อยทองคำคล้องคอ และจะได้เป็นผู้ครอบครองลำดับที่สามในราชอาณาจักร ดาเนียล 5:5-7

ในทางประวัติศาสตร์ ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เป็นที่เข้าใจกันว่า เบลซัสซาร์บิดาของเบลซัสซาร์ได้มอบบัลลังก์ฝ่ายการเมืองไว้แก่เบลซัสซาร์ และด้วยเหตุนี้ สิ่งสูงสุดที่บุตรของเขาจะเสนอให้ได้เป็นรางวัลสำหรับการดีความลายพระหัตถ์นั้น ก็คือตำแหน่งผู้ครอบครองลำดับที่สาม เมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ดำเนินไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ผู้นำฝ่ายการเมืองจะอยู่ในฐานะที่ขึ้นต่อผู้นำฝ่ายศาสนา ผู้ซึ่งกำลังทำงานเพื่อสถาปนารูปแบบใหม่ของการนมัสการ รูปสัตว์ร้ายนั้นเป็นตัวแทนของการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ โดยที่คริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์นั้น และ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ เบลซัสซาร์เป็นกษัตริย์ฝ่ายการเมือง จึงเป็นสัญลักษณ์ของรัฐ แต่เขาอยู่เพียงลำดับที่สองภายใต้อำนาจทางศาสนาของบิดา สิ่งสูงสุดที่เขาจะเสนอแก่ดาเนียลได้ก็คือการเป็นลำดับที่สาม

“เมื่อคริสตจักรยุคแรกเสื่อมทรามลงโดยการละทิ้งความเรียบง่ายของพระกิตติคุณและยอมรับพิธีกรรมกับจารีตของคนนอกศาสนา นางก็สูญเสียพระวิญญาณและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไป และเพื่อจะควบคุมมโนธรรมของประชาชน นางจึงแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจฝ่ายโลก ผลที่เกิดขึ้นคือสันตะปาปา คือคริสตจักรที่ควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจนั้นเพื่อส่งเสริมจุดประสงค์ของตนเอง โดยเฉพาะเพื่อการลงโทษ ‘พวกนอกรีต’ เพื่อให้สหรัฐอเมริกาสร้างรูปของสัตว์ร้ายขึ้นได้ อำนาจทางศาสนาจะต้องควบคุมรัฐบาลฝ่ายบ้านเมืองจนถึงขั้นที่อำนาจของรัฐจะถูกคริสตจักรนำมาใช้ด้วย

เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของตนเอง....”

“การบังคับให้ถือวันอาทิตย์โดยฝ่ายคริสตจักรโปรเตสแตนต์เป็นการบังคับให้นมัสการอำนาจของสันตะปาปา—คือสัตว์ร้ายนั้น ผู้ที่เมื่อเข้าใจข้อเรียกร้องของพระบัญญัติข้อที่สี่แล้ว ยังเลือกถือรักษาวันสะบาโตเทียมแทนวันสะบาโตแท้ ก็เท่ากับกำลังถวายความเคารพต่ออำนาจนั้นซึ่งเป็นผู้เดียวที่บัญชาเช่นนั้น แต่ในการกระทำอันเป็นการบังคับหน้าทีทางศาสนาโดยใช้อำนาจฝ่ายบ้านเมืองนั้นเอง คริสตจักรก็จะได้สร้างรูปเคารพของสัตว์ร้ายขึ้น เพราะฉะนั้น การบังคับให้ถือวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาจึงจะเป็นการบังคับให้นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน” The Great Controversy, 443, 448, 449.

เมื่อเกิดวิกฤต อุปนิสัยยอมถูกเผยให้ปรากฏ และสารอันลึกลับบนผนังก็ได้ก่อให้เกิดวิกฤตขึ้นในประสบการณ์ของเบลชัสซาร์ และเป็นเครื่องหมายถึงจุดจบแห่งอาณาจักรของเขา ดังนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ถึงจุดจบแห่งอาณาจักรของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก เบลชัสซาร์สิ้นชีวิตในคืนนั้นเอง เป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อสหรัฐอเมริกาถูกโค่นล้มในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ แต่สหรัฐอเมริกาก็เปลี่ยนผ่านโดยหันไปเป็นกษัตริย์เอกแห่งกษัตริย์ทั้งสิบ กษัตริย์ทั้งสิบคืออาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และพวกเขาก็ตกลงโดยหันที่ที่จะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่สัตว์ร้าย

เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงดลใจให้เขาทั้งหลายกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และให้พร้อมใจกันยกอาณาจักรของตนถวายแก่สัตว์ร้ายนั้น จนกว่าพระวาระของพระเจ้าจะสำเร็จ วิวรณ์ 17:17

เหตุการณ์สุดท้ายทั้งหลายเป็นความเคลื่อนไหวที่รวดเร็ว และการเปลี่ยนผ่านจากอาณาจักรที่หกไปสู่อาณาจักรที่เจ็ด แล้วต่อไปสู่อาณาจักรที่แปด ก็เป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะในเวลานั้นโลกกำลังอยู่ท่ามกลางวิกฤตการณ์ครั้งใหญ่ การโค่นล้มสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกทำให้เบลชัสซาร์เกิดความหวาดกลัว และในฐานะกษัตริย์ผู้เป็นประมุขในบรรดากษัตริย์ทั้งสิบ เขาเป็นตัวแทนของความหวาดกลัวที่กษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกจะประสบ เมื่อสหรัฐอเมริกาถูกโค่นล้ม ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด “ชีวโม่ง” ที่ลายพระหัตถ์ปรากฏขึ้นบนผนังนั้น คือ “ชีวโม่ง” แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ณ จุดนั้น สัญลักษณ์สามประการของอิสลามถูกกำหนดหมายไว้ และอิสลามนี่เองที่ทำให้บรรดากษัตริย์เกิดความหวาดกลัวในวาระสุดท้าย

เพราะเหตุเกิด กษัตริย์ทั้งหลายได้ประชุมกันแล้ว เขาทั้งหลายได้ผ่านไปด้วยกัน เมื่อเขาทั้งหลายเห็นแล้ว ก็อัศจรรย์ใจ เขาทั้งหลายครั้นคร้าม และรีบหนีไป ความหวาดกลัวเข้าครอบงำเขาที่นั่น และความเจ็บปวดประดุจหญิงที่กำลังคลอดบุตร พระองค์ทรงทำลายเรือแห่งहारชีชด้วยลมตะวันออก ดังที่เราได้ยินมาแล้ว เราก็มองเห็นดังนั้นในนครแห่งพระยาห์เวห์จอมโยธา ในนครแห่งพระเจ้าของเรา พระเจ้าจะทรงสถาปนานครนั้นไว้เป็นนิรันดร์ เเสลาห์ สดุดี 48:4-8

บรรดาเจ้านาย หรือกษัตริย์ทั้งหลาย ได้มาชุมนุมกันอยู่ในงานเลี้ยงของเบลชัสซาร์ ดิมเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน และจับต้องทั้งเพ่งดูภาษาเนศักดีสิหีแห่งสถานนมัสการของพระเจ้า เมื่อความหวาดกลัวได้เข้าครอบงำพวกเขา ดังที่เป็นภาพแทนโดยความหวาดกลัวของเบลชัสซาร์เมื่อมีลายพระหัตถ์ปรากฏขึ้นบนผนัง ความหวาดกลัวของเบลชัสซาร์ได้เริ่มต้นความหวาดกลัวที่ทวีขึ้นเป็นลำดับ

ซึ่งถูกแทนด้วยหญิงที่กำลังเจ็บครรภ์คลอด และ “ซีโมง” ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดนำเข้าสู่บทที่สิบสอง ซึ่งที่นั่นธงสัญญาณถูกแทนด้วยหญิงที่ใกล้จะคลอดบุตร ความเจ็บปวดแห่งการคลอดครั้งแรกคือลายพระหัตถ์บนผนังแห่งห้องจัดเลี้ยง ความหวาดกลัวนั้นเกิดจาก “ลมตะวันออก” ของอิสลาม ซึ่ง “ทำลายเรือแห่งทารชิซ”

ในห้องพระโอรงานเลี้ยงของเบลซัสซาร์ “ขุนนางหนึ่งพันคน” กำลังดื่มกินเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการบังคับถึงวันอาทิตย์ ในเวลานั้น วงดุริยางค์ของเนบูคัดเนสซาร์ก็เริ่มบรรเลงเพลง ขณะที่เบลซัสซาร์ทรงให้นำภาชนะเครื่องประดับแห่งสถานนมัสการเข้ามา หญิงแพศยาแห่งไทรซก็เริ่มขับร้อง และอิสราเอลผู้ละทิ้งความเชื่อก็เริ่มเต้นรำรอบรูปเคารพทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ แต่การเลี้ยงนั้นถูกขัดจังหวะโดย “ลมจากทิศตะวันออก” ซึ่งคือ “วิบัติประการที่สาม” ที่มาโดยเร็ว และคือ “แตรคันที่เจ็ด” เมื่ออิสลามเข้ามาขัดจังหวะการเลี้ยงนั้น “บรรดาประชาชาติก็พากันโกรธแค้น” พวกเขาโกรธแค้น เพราะเรือแห่งทารชิซ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกทั้งพิภพ ได้อับปางลงท่ามกลางทะเลในเวลานั้น

ทารชิซเป็นพ่อค้าของเจ้า เพราะทรัพย์สมบัตินานาชาติอันมากมายยัง ด้วยเงิน เหล็ก ดีบุก และตะกั่ว เขาทั้งหลายค้าขายในตลาดของเจ้า ยาวาน ทุบัล และเมเซค เขาทั้งหลายเป็นพ่อค้าของเจ้า เขาทั้งหลายค้าขายมนุษย์และภาชนะทองสัมฤทธิ์ในตลาดของเจ้า คนในพงศ์พันธุ์โทการมาห์ค้าขายในตลาดของเจ้าด้วยม้า พลม้า และส่อ ชาวเดดานเป็นพ่อค้าของเจ้า เกะทั้งหลายมากมายเป็นสินค้าที่อยู่ในมือของเจ้า เขานำงาช้างและไม้มะเกลือมาให้เจ้าเป็นบรรณาการ ซีเรียเป็นพ่อค้าของเจ้า เพราะสินค้าที่เจ้าผลิตมีอยู่มากมาย เขาทั้งหลายค้าขายในตลาดของเจ้าด้วยมรกต สีม่วง งานปัก ผ้าปานเนื้อละเอียด ปะการัง และโมรา ยูดาห์และแผ่นดินอิสราเอล เขาทั้งหลายเป็นพ่อค้าของเจ้า เขาทั้งหลายค้าขายในตลาดของเจ้าด้วยข้าวสาลีแห่งมินนีท และพืชนาก น้ำมัน น้ำมัน และยาหม่อง ตามัสกัสเป็นพ่อค้าของเจ้า เพราะสินค้าที่เจ้าผลิตมีอยู่มากมาย เพราะทรัพย์สมบัตินานาชาติอันมากมายยัง ด้วยเหล้าองุ่นแห่งเฮลโบน และชนแกะสีขาว ดานด้วย และยาวานผู้ไปมาค้าขายในตลาดของเจ้า เหล็กขัดมัน อบเชยเทศ และว่านน้ำ มีอยู่ในตลาดของเจ้า เดดานเป็นพ่อค้าของเจ้าด้วยผ้าสีค่าสำหรับรถรบ อาระเบียและบรรดาเจ้านายทั้งสิ้นของเคดาร์ เขาทั้งหลายค้าขายกับเจ้าด้วยลูกแกะ แกะผู้ และแพะ ในสิ่งเหล่านี้เขาทั้งหลายเป็นพ่อค้าของเจ้า พ่อค้าของเซบาและรามาห์ เขาทั้งหลายเป็นพ่อค้าของเจ้า เขาทั้งหลายค้าขายในตลาดของเจ้าด้วยเครื่องเทศชั้นเลิศทุกชนิด และด้วยอัญมณีสีค่าทุกอย่างกับทองคำ ฮาราน คันเนห์ และเอเดน พ่อค้าของเซบา อัสซูร์ และคิลมาต เป็นพ่อค้าของเจ้า คนเหล่านี้เป็นพ่อค้าของเจ้าในสินค้านานาชาติ ในเสื้อผ้าสีน้ำเงินและงานปัก และในหีบเสื้อผ้าอันวิจิตร ผูกไว้ด้วยเชือก และทำด้วยไม้สนสีดาร์ ท่ามกลางสินค้าของเจ้า บรรดาเรือแห่งทารชิซได้ขับร้องถึงเจ้าในตลาดของเจ้า และเจ้าก็บริบูรณ์และรุ่งเรืองอย่างยิ่งอยู่ท่ามกลางทะเลทั้งหลาย ฝิพายของเจ้าได้นำเจ้าออกไปสู่ห้วงน้ำลึก ลมตะวันออกได้ทำให้เจ้าแตกหักท่ามกลางทะเลทั้งหลาย ทรัพย์สมบัติของเจ้า ตลาดของเจ้า สินค้าของเจ้า ลูกเรือของเจ้า และนายท้ายของเจ้า ช่างอุดรอยรั่วของเจ้า และบรรดาผู้ค้าสินค้าของเจ้า และบรรดาทหารทั้งสิ้นของเจ้าที่อยู่ในเจ้า พร้อมกับชุมนุมชนทั้งหมดของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า จะตกลงไปในท่ามกลางทะเลทั้งหลาย ในวันแห่งความพินาศของเจ้า เอเสเคียล 27:12-26

“เรือแห่งทารชิซ” เป็นสัญลักษณ์ของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกทั้งพิภพ และมันถูกทำให้จมลงท่ามกลางทะเลโดย “ลมตะวันออก” เอเสเคียลแจ้งแก่เราว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นใน “วันแห่งความพินาศของเจ้า” และเนื้อหาของเอเสเคียลบทที่ยี่สิบเจ็ด คือบทคร่ำครวญถึงเมืองไทรซ

พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้ จงเปล่งบทคร่ำครวญถึงเมืองไทรซ และจงกล่าวแก่เมืองไทรซว่า โอ เจ้า ผู้ตั้งอยู่ ณ ทางเข้าสู่ทะเล

ผู้เป็นพ่อค้าของชนชาติทั้งหลายเพื่อเกาะมากมาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ ไทรเฮอัย
เจ้าได้กล่าวว่า 'ข้ามีความงดงามอันสมบูรณ์พร้อม'" เอเสเคียล 27:1-3

วันแห่งความพินาศของเมืองไทรเฮเป็นหัวข้อแห่งบทคร่ำครวญนั้น

วันแห่งความพินาศของเมืองไทรเฮคือกฎหมายวันอาทิตย์ เพราะไทรเฮเป็นสัญลักษณ์ของสันตะปาปา
ซึ่งการพิพากษาของมันเริ่มต้นขึ้นใน "ซัวโมง"

ที่เสียงที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดเริ่มเรียกผู้คนให้ออกมาจากบาบิโลน

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า "ประชากรของเราเอ๋ย จงออกมาจากนางนั้น
เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อเจ้าจะไม่ได้รับภัยพิบัติของนางด้วย
เพราะบาปของนางกองสูงจนถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความอธรรมของนางแล้ว
จงตอบแทนนางดังที่นางได้ตอบแทนเจ้า และจงทวีคูณแก่นางเป็นสองเท่าตามการกระทำของนาง
ในถ้วยที่นางได้ผสมไว้ นั้น จงผสมให้แก่นางเป็นสองเท่า นางได้ยกตนขึ้นและดำรงชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อเพียงใด
ก็จงให้ความทรมาณและความโศกเศร้าแก่นางเพียงนั้น เพราะนางกล่าวในใจของนางว่า 'ข้านี้ยิ่งเป็นราชินี
ข้าไม่เป็นหญิงม่าย และจะไม่ประสบความโศกเศร้าเลย' ฉะนั้น ภัยพิบัติของนางจะมาถึงในวันเดียว
คือความตาย ความทุกข์โศก และการกัณดารอาหาร และนางจะถูกเผาผลาญด้วยไฟอย่างสิ้นเชิง
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงพิพากษานางนั้น ทรงฤทธิ์ยิ่งนัก และบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลก
ผู้ได้ล่วงประเวณีกับนางและดำรงชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อร่วมกับนาง จะพากันร้องให้คร่ำครวญเพราะนาง
เมื่อเขาเห็นควันจากการเผาไหม้ของนาง พวกเขาจะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวความทรมาณของนาง
และกล่าวว่า 'วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว มหานครบาบิโลน เมืองที่ทรงอำนาจนั้น!
เพราะว่าการพิพากษาของเจ้ามาถึงแล้วในซัวโมงเดียว'
และพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกจะร้องให้และคร่ำครวญเพราะนาง เพราะไม่มีผู้ใดซื้อสินค้าของเขากอีกต่อไป
วิวรณ์ 18:4-11"

คำว่า "ซัวโมง" ซึ่งถูกใช้ห้าครั้งในพระธรรมดาเนียลนั้น หมายถึงการพิพากษาบางลักษณะเสมอ
ลักษณะของการพิพากษานั้นถูกกำหนดโดยบริบทของตอนพระคัมภีร์ที่ใช้คำนั้น ในดาเนียลบทที่สี่ คำว่า
"ซัวโมง" ถูกใช้เป็นครั้งแรกเพื่อประกาศการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง

ไม่ว่าจะเป็นการพิพากษาเชิงตรวจสอบซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

หรือการพิพากษาเชิงบังคับโทษซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ ในทั้งสองกรณี

ไม่ว่าการพิพากษาเชิงตรวจสอบหรือการพิพากษาเชิงบังคับโทษ ต่างก็เป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป
การพิพากษาเชิงบังคับโทษของสันตะปาปาเริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา
นั้นเป็นเครื่องหมายแห่ง "ซัวโมง" ที่การพิพากษาเชิงบังคับโทษของสันตะปาปาเริ่มต้นขึ้น และ "ซัวโมง" นั้นคือ
"ซัวโมง" แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด เมื่อพยานทั้งสอง ซึ่งมีชัตรีค เมซาค

และอาเบเนโกเป็นภาพแทน

ถูกโยนเข้าไปในเตาเพลิงในฐานะธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้นดังเช่นกองทัพอันทรงฤทธิ์ของเอเสเคียล "ซัวโมง"
นั้นคือเวลาที่ลายพระหัตถ์ปรากฏขึ้นบนผนังของเบลซัสซาร์

"เรือแห่งทาริช" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนโครงสร้างของเส้นทางลำเลียงทางเศรษฐกิจของโลก

ได้อับปางลงท่ามกลางทะเลในเวลานั้น

และสิ่งนี้ทำให้บรรดาพ่อค้าและภคินีแห่งแผ่นดินโลกเกิดความหวาดกลัว ดังที่เบลซัสซาร์เป็นภาพแทนไว้

ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด "ซัวโมง" คือเวลาที่ "วิบัติประการที่สาม" ของอิสลามมาอย่างรวดเร็ว

และแพร่ไปทีเจ็ดตั้งขึ้น และบรรดาประชาชาติก็ถูกกระทำให้โกรธเคือง สัญลักษณ์ทั้งสามประการนั้นล้วนชี้ไปที่
อิสลามว่าเป็นเครื่องมือแห่งพระญาณสอดส่องที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้เพื่อให้การประหารเบลซัสซาร์สำเร็จลง
ใน "ซัวโมง" นั้นเอง เบลซัสซาร์ถูกประหารโดยศัตรูที่ลอบเข้ามาในอาณาจักรของเขาทางประตูที่ถูกปล่อยให้

ปิดค้างไว้อย่างประมาท

เช่นเดียวกับที่กำแพงพรมแดนระหว่างเม็กซิโกกับสหรัฐอเมริกาถูกปล่อยให้เปิดโล่งไว้อย่างประมาท ขณะที่ "ซีโอมง" แห่ง "แผ่นดินไหวครั้งใหญ่" กำลังใกล้เข้ามา

การหายจากบาดแผลนกรรจ์ของสันตะปาปาได้ถูกนำเสนอไว้ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ในข้อเหล่านั้น

มีการระบอบอุปสรรคสามประการซึ่งถูกพิชิตเมื่อบาดแผลนกรรจ์ของสันตะปาปาได้รับการรักษาให้หาย กษัตริย์ฝ่ายเหนือยอมพิชิตอุปสรรคสามประการเสมอบนเส้นทางสู่การมีอำนาจสูงสุด และเป็นไปตามลำดับดังนี้เสมอ: ประการแรก ศัตรูของเขา ประการที่สอง พันธมิตรของเขา และในที่สุดเหยื่อของเขา ผู้ที่ถูกพิชิตเป็นรายแรกคือกษัตริย์ฝ่ายใต้ ซึ่งเป็นตัวแทนของสหภาพโซเวียต ศัตรูรายสุดท้ายของโรม ซึ่งถูกกวาดล้างไปในปี 1989 อุปสรรคประการที่สองคือแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นพันธมิตรของโรม ผู้พิชิตสหภาพโซเวียตเพื่อโรม กล่าวคือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งถูกพิชิตใน "ซีโอมง" ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ หลังจากนั้น อุปสรรคประการที่สาม ซึ่งถูกแสดงไว้ในฐานะอียิปต์ เป็นตัวแทนของเวลาที่สันตะปาปาเข้าควบคุมเหยื่อของตน คือองค์การสหประชาชาติ

ในปี ค.ศ. 1989 เมื่อการเปิดผนึกของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเกิดขึ้น

และหลังจากนั้นได้มีความรู้เกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเพิ่มพูนขึ้น ก็เป็นที่ตระหนักรู้ว่า โรมนอกศาสนา โรมสันตะปาปา และต่อมาโรมสมัยใหม่

(ซึ่งถูกแทนไว้ในฐานะกษัตริย์ฝ่ายเหนือในหกข้อสุดท้ายของพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ด)

ต่างจำเป็นต้องเอาชนะอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการก่อนที่พวกเขาจะได้รับการสถาปนาเป็นอาณาจักรสำหรับโรมนอกศาสนา อุปสรรคทั้งสามประการนั้นถูกแทนไว้เป็นทิศทางทั้งสาม.

และจากเขาอันหนึ่งในพวกนั้น ก็มีเขาเล็กเขาหนึ่งงอกขึ้นมา ซึ่งเจริญขึ้นอย่างใหญ่ยิ่งไปทางทิศใต้ และไปทางทิศตะวันออก และไปทางแผ่นดินอันดงาม Daniel 8:9

สำหรับโรมแห่งสันตะปาปา เขาทั้งสามเป็นเขาสามเขาที่จำต้องถูกถอนขึ้น.

ข้าพเจ้าได้พิจารณาดูเขาทั้งหลายอยู่ และดูเถิด มีเขาอีกเขาหนึ่งเล็ก ๆ งอกขึ้นมาท่ามกลางเขาเหล่านั้น และมีสามเขาในบรรดาเขาเดิมถูกถอนขึ้นทิ้งรากอยู่ต่อหน้ามัน และดูเถิด ที่เขานี้มีตาเหมือนตามนุษย์ และมีปากที่กล่าวถ้อยคำอันใหญ่โต ดาเนียล 7:8

สำหรับโรมสมัยใหม่ (กษัตริย์แห่งทิศเหนือ) ซึ่งถูกนำเสนอไว้ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

อุปสรรคสามประการคือ กษัตริย์แห่งทิศใต้ แผ่นดินอันรุ่งโรจน์ และอียิปต์

เช่นเดียวกับในกรณีของโรมนอกรีตและโรมสันตะปาปา

อุปสรรคทั้งสามนี้เป็นตัวแทนของอุปสรรคทางภูมิศาสตร์

โรมสมัยใหม่ซึ่งถูกนำเสนอในฐานะกษัตริย์แห่งทิศเหนือในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

จำเป็นต้องเอาชนะ "กำแพง" สามชั้น และในการเผชิญกับกำแพงชั้นแรกนั้น

มีกำแพงเชิงปรัชญาอย่างหนึ่งที่ถูกขจัดออกไปในเวลาเดียวกับที่กำแพงตามตัวอักษรถูกทำลายลง ในปี 1989

เมื่อกษัตริย์แห่งทิศเหนือ โคนสหภาพโซเวียต (กษัตริย์แห่งทิศใต้) "กำแพง" เชิงปรัชญาของ "มานเหล็ก"

ก็ถูกขจัดออกไป ขณะที่กำแพงเบอร์ลินถูกทำลายลงด้วย

ใน "ซีโอมง" แห่งการพิพากษาของเบลซัสซาร์ เมื่อมีลายพระหัตถ์ปรากฏบนผนัง

และบรรดาศัตรูของเขากำลังลอบเข้ามาอย่างลับ ๆ ทางประตูที่มีได้มีการเฝ้ารักษา "กำแพง"

ทางปรัชญาแห่งการแยกคริสตจักรออกจากรัฐก็ถูกยกออกไป

ขณะที่อิสลามแห่งวัฏจักรที่สามได้ลอบเข้ามาอย่างลับ ๆ ผ่าน "กำแพง" ที่มีผู้ดูแล ณ

พรมแดนด้านใต้ของแผ่นดินอันรุ่งโรจน์แล้ว

เมื่อ "อียิปต์" ซึ่งเป็นตัวแทนขององค์การสหประชาชาติ ถูกพิชิต และ "กำแพงแห่งอริปไตยของชาติ" ในเชิงปรัชญาถูกทำลายลง

ขณะที่ทุกประชาชาติถูกบังคับให้ยอมรับรัฐบาลโลกเดียวซึ่งถูกชี้นำโดยหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรโระ ในเวลานั้นจะเกิดการล่มสลายทางการเงินซึ่งก่อให้เกิดภัยการศึกษาและระบอบเผด็จการแห่งวาระสุดท้าย บางสิ่งบางอย่างอาจเกิดขึ้นจริงบนถนนที่เรียกว่า "วอลล์สตรีท"

"ทรัพย์สินซึ่งบัดนี้ถูกนำไปใช้เพื่อพระราชกิจของพระเจ้าอย่างตระหนี่เหลือเกิน และซึ่งถูกกักไว้ด้วยความเห็นแก่ตัว อีกไม่นานจะถูกโยนทิ้งไปพร้อมกับบรรดารูปเคารพให้แก่ตัวตนและค่างคาว เงินทองจะเสื่อมค่าลงอย่างฉับพลันทันที เมื่อความเป็นจริงแห่งเหตุการณ์นี้รันดร์เปิดเผยต่อประสาทสัมผัสของมนุษย์" Welfare Ministry, 266.

เราจะศึกษาว่าด้วยเบลซซาร์ต่อไปในบทความถัดไป

"ในทุกวันนี้ เช่นเดียวกับในสมัยของเอลียาห์ เส้นแบ่งอันชัดเจนระหว่างชนชาติของพระเจ้าผู้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ กับผู้นมัสการพระเท็จ ได้ถูกขีดไว้อย่างเด่นชัด 'เจ้าจะลี้ภัยอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้อีกนานเท่าใด?' เอลียาห์ร้องประกาศว่า 'ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามเขาเถิด' 1 พงศ์กษัตริย์ 18:21 และข่าวสารสำหรับทุกวันนี้คือว่า 'บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว... จงออกมาจากนครนั้นเถิด ชนชาติของเราเอ๋ย เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อเจ้าจะไม่ได้รับภัยพิบัติของนาง เพราะว่าบาปของนางกองสูงถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนางแล้ว' วิวรณ์ 18:2, 4, 5."

"เวลาไม่ห่างไกลนักที่บททดสอบจะมาถึงทุกดวงจิต การถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จจะถูกเร่งเร้าให้เราปฏิบัติ การต่อสู้จะอยู่ระหว่างพระบัญญัติของพระเจ้ากับบัญญัติของมนุษย์ บรรดาผู้ที่ได้ยอมตามข้อเรียกร้องของโลกที่ละซัน และได้คล้อยตามธรรมเนียมของโลกแล้ว เมื่อนั้นจะยอมจำนนต่ออำนาจที่ปกครองอยู่ มากกว่าจะยอมให้ตนเองต้องเผชิญการเยาะเย้ย การดูหมิ่น การคุกคามด้วยการจำคุก และความตาย ในเวลานั้นทองคำจะถูกแยกออกจากกาก ตัณหาธรรมอันแท้จริงจะถูกจำแนกออกอย่างชัดแจ้งจากเพียงรูปลักษณะและเครื่องประดับฉาบฉวยของมัน ดาวหลายดวงที่เราเคยชื่นชมในความเจิดจ้าของมัน เมื่อนั้นจะดับสูญลงในความมืด ผู้ที่ได้สวมเครื่องประดับแห่งสถานนมัสการ แต่ไม่ได้ทรงไว้ซึ่งความชอบธรรมของพระคริสต์ เมื่อนั้นจะปรากฏอยู่ในความอับอายแห่งความเปลือยเปล่าของตนเอง" Prophets and Kings, 187, 188.